

אבות על ידי בנים (ע"ד)

נשמתא דאורייתא

גיליון 364 • ערב שבת פרשת אמר • ו' אדר תשע"ט

חנוכה חסידי

אמר, כמה פעמים?

אבא/אמא: פרשת אמר פותחת בצווי אל הכהנים לשמר על הטרה שלהם ולא להטמא בטמאת מת (ולכהן הגדול אסור להטמא אפלו לקרובים שלו שנפטרו), כדי שיוכלו לעבד במשכן ובבית-המקדש.

וכך אומרת התורה: "ויאמר ה' אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן, ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו".

הבה ננסה לקצר את הפסוק: "ויאמר ה' אל משה - ה' מצוה את משה, אמר אל הכהנים בני אהרן - תעביר צווי לכהנים: לנפש לא יטמא בעמיו - לא להטמא למת".

הכל ברור ומוכן, נכון?

אז למה התורה מאריכה, כופלת במלים ומצוה: "אמר אל הכהנים... ואמרת אליהם"? המלים "ואמרת אליהם" נראות מיתרות.

פעמים!

ילד/ילדה: כדי לתרץ את השאלה הזו, מביא רש"י את דרשת חז"ל: "אמר ואמרת, להזהיר גדולים על הקטנים".

זאת אומרת שיש פאן שני צוויים (שתי אמירות): א. צווי למשה שיהיר את הכהנים לא להטמא למת. ב. צווי לכהנים עצמם - לא רק שאסור לכם להטמא למת, אלא שהכהנים המבגרים ('גדולים') צריכים להעביר הלאה את הצווי ולהזהיר את הצעירים ('קטנים') שגם הם לא יטמאו.

יום ראשון הקרוב! יום ראשון הקרוב! יום

עם המרצה המבוקש
הרב אהרון מרגלית שיחי'
מחבר סדרת הספרים אתהלך

קורט חינוך

שיתקים בימי ראשון

3 מפגשים במרתף בית מנחם בשעה 20:30

במאריכים-

| מפגש א', יום ראשון ז' אייר 12/05

| מפגש ב', יום ראשון י"ד אייר 19/05

| מפגש ג', יום ראשון כ"א אייר 26/05

הקורט יעסוק בנושאים:

איך לבנות ילדים עם ביטחון עצמי?

התמודדות נכונה עם הילדה/המתבגרת/ת

לגעת בלב של הילדה/ה

מה נושאים עם בעיות משמעת - מריבות?

ארגז כלים לאוירה רגועה בבית ולחיים מאושרים

שאלות ותשובות בסיום כל מפגש

עלות הקורט במחיר מיוחד: 100 ש"ח לנפש

מיועד לגברים ונשים בהפרדה מלאה
לע"י הרב שלמה יהודא ע"ה גרברצ'יק

לפרטים נוספים, רישום ותשלום 053-4574915 (ניתן להירשם במקום)

© urin creative

לזכות החייל בצבאות ה'
מנחם מענדל שיחי שאער
לרגל יום הולדתו בשעתומ"צ
י"א אייר תשע"ט

נדפס ע"י ולזכות הוריו
שילה מרדכי וחנה וב"ב שיחיו שאער

לזכות החיילת בצ"ה
שרה חיה מושקא תחי',
והחייל בצ"ה **שמואל ישראל שיחי מיכאלשוילי**

לרגל יום הולדתם י"א אייר
נדפס ע"י ולזכות הוריהם
שבתי מנחם מענדל ואסתר וב"ב שיחיו מיכאלשוילי

מעוניין להקדיש את פעילות אבות ובנים/נשמתא דאורייתא?
ניתן לפנות לר' מ"מ אלפרוביץ 0523047770

לסייע לזולת

ב' אדר הוא יום הולדתו של הרבי מהר"ש, רבי שמואל שניאורסון. אביו, הרבי הצמח-צדק היה מחבב אותו מאוד, והמהר"ש היה רגיל להפגש לחדר אביו כמה פעמים ביום.

פעם נכנס המהר"ש לאביו אחר שהוא סיים לקבל אנשים ל'יחידות' בשעת לילה מאחרת, והצמח-צדק התלונן בפניו שה'יחידות' גוזלות הרבה מזמנו היקר. במקום לשבת וללמוד תורה, עליו לשבת, לשמע בעיות של אנשים ולנסות לעזור להם.

הסיר המהר"ש את הוילון שפסה את ארון הספרים וספר יותר משלושים כרכים של מאמרי חסידות שאמר וכתב הרבי הצמח-צדק. הוא פנה לאביו ושאל אותו: "אם לא היית מקבל אנשים ל'יחידות' האם היית מצליח לכתב כל-כך הרבה מאמרי חסידות?".

השיב לו הצמח-צדק: "אתה צודק!".

הרבי מסביר את הספור כך: הצמח-צדק שאל למה עליו להתעסק עם כל האנשים שבאים אליו, הרי בזמן זה הוא יכול לשבת וללמוד תורה, ובזכות הלמוד שלו יפתרו כל הבעיות, כמו רבי שמעון בר-יוחאי שהוריד גשם על-ידי למוד תורה...

השיב לו המהר"ש שהכוח לגלות את סודות התורה במאמרי החסידות שלו, בא דוקא מההתעסקות עם הצרכים השונים של האנשים שבאים אליו ל'יחידות'.

מפך אנחנו לומדים שצריך לא סתם לעזור לזולת, אלא ממש 'להפגש לתמונה' ולסייע לו לפתור את בעיותו.

(מעובד ע"פ לקו"ש ח"ד עמ' 3-1361)

גיליון 364 אמר

שם התלמיד/ה: _____ משפחה: _____

כיתה: _____ חתימת הורים: _____

להבין טוב יותר למה צווי כל-כך חשוב לא מופיע מיד אחרי מתן-תורה. ההסבר הוא שיש שני סוגי חנוכה, יש חנוכה בסיסי - לדאג שהילד ילך בדרך התורה והמצוות ויגדל להיות חסיד ירא-שמים ולמדון. על זה בכלל לא צריך לצוות. כל הורה מבין שעליו לחנך את הילד שלו. על כך התורה מספרת לנו עוד הרבה לפני מתן-תורה, שה' חבב את אברהם בזכות שהוא חנך "את בניו ואת ביתו אחריו, ושמו דרך ה'..".

חנוכה מעלה

ילד/ילדה: כאן מדבר על רמה גבוהה יותר של חנוכה. חז"ל לא אומרים "לחנך את הקטנים", אלא "להזהיר גדולים על הקטנים". להזהיר - זה לא רק לשון אזהרה (נו, נו, נו...) אלא גם מלשון 'זהר' ואור. לא רק לחנך למה שחייבים לעשות, אלא לחנך את הילד ולהעמיד אותו בקרן אורה, להיות כחסיד שעושה "לפנים משורת הדין" - גם דברים שהוא לא חייב לעשותם. וזה קשור לימי ספירת העומר בהם בני ישראל מזדככים ומטהרים, עד שהם מאירים כמו אבן טובה (כפי שאדמו"ר הזקן מסביר ש"וספרתם" זה מלשון 'אבן ספיר' שהיתה בחשן).

לכן זה 'מתחבא' ורמוז בתוך הצווי לפנהנים, פי העבודה של הפנהנים היא לקרב ולהביא את בני ישראל לשלמות החבור לה'.

הלכה:

בתקופה זו בה אנו מתקרבים ל"ג בעומר, יש להוסיף בחנוכה ילדי ישראל ולהתכוון לקראת התהלוכות בכל מקום ומקום - "יחד כל ילדי ישראל".

(מעובד ע"פ ספר השיחות תש"ג ח"ב, עמ' 433 ואילך)

לזכות החייל בצבאות ה' שמואל שיחי גבירץ

לרגל יום הולדתו כ"ה ניסן תשע"ט בשעטומ"צ ולרגל הכנסתו בכריתו של אברהם אבינו ב' אייר לכתחילה אריבער.

נדפס ע"י ולזכות הוריו ישראל שבתי ורחל שיחיו גבירץ

תקופת החנוכה

ילד/ילדה: מסביר הרבי שהסבה שמצוות החנוכה מופיעה דוקא בפרשת אמר, קשורה לספירת העומר. הצווי על ספירת העומר - "וספרתם לכם ממחרת השבת", הוא בפרשת אמר, ונוסף לכך, פרשה זו חלה תמיד בחדש איר, שהוא החדש השלם היחיד בשנה, בו סופרים בכל ערב וערב את ספירת העומר. ומה הקשר לחנוכה?

יציאת מצרים היא זמן ה'לדה' של עם ישראל, אז הפכנו לעם. אחרי ה'לדה' צריך להתחיל בשלב החנוכה פהכנה לקראת מתן-תורה. ספירת העומר זהו הזמן של חנוכה עם ישראל, להיות ראויים לקבלת התורה. אנחנו סופרים את הימים מתוך געגועים ותשוקה לקבלת התורה, כמו ילד שממש מצפה למשהו שהוא אוהב במיוחד ומחכה לו בכל רגע. וכך נוהג עם ישראל, לא רק בשנה הראשונה בה יצאנו ממצרים וזכינו לקבל את התורה, אלא בכל שנה ושנה, כשמתקרבים ל"זמן מתן תורתנו", בו יש חדוש בנתינת התורה לעם ישראל, עד לחדוש הגדול של "תורה חדשה מאתי תצא" בביאת משיח צדקנו.

חנוכה טוב

אבא/אמא: יפה מאוד! הבנו אם-כן למה החנוכה קשור לתקופה של ספירת העומר ולפרשת אמר, אבל ננסה

להתנהג באמת כאדם רע. אבל אם אנחנו מדברים טוב על מישהו, זה עוזר לו באמת להתנהג טוב.

ילד/ילדה: גם אם ראינו אדם שלא התנהג כמו צריך, אנחנו צריכים לדון אותנו לכף זכות ולדבר רק על הדברים הטובים שלו, ולא על החסרונות שלו, וכך נעזר לו לגלות את הטוב שבנוכחי קיים בתוכו של כל יהודי.

(מעובד ע"פ לקו"ש חכ"ז, עמ' 158 ואילך) (מעובד ע"פ מכתב כללי, ר"ח ניסן תשי"ב)

לכן כתוב פעמים: "אמר אל הפנהנים" - משה יעביר את הצווי לפנהנים. "ואמרת אלהם" - הפנהנים המבגרים יעבירו את הצווי לקטנים.

גדיים ותשיים

אבא/אמא: אם נשים לב, מעבר למצוה של טהרת הפנהנים, יש כאן מצוה חשובה מאוד! מצוות חנוכה. הפנהנים המבגרים מצוים לחנך ולהזהיר את ילדיהם שיתנהגו כפי הראוי לפנהנים, ויחמיינו ז"ל לומדים מכך בגמרא (וכן מפסוקים נוספים) שיש צווי באפן כללי על המבגרים לחנך ולהזהיר את הילדים שלא יעברו על אסורי התורה.

יש בטוי בגמרא "אם אין גדיים, אין תשיים"... הצעירים של היום, זה המבגרים של מחר... אם כך, חנוכה הדור הצעיר הוא דבר חשוב ביותר, למען הדורות הבאים.

אם כן, מצוות חנוכה היא עקר גדול שבו תלוי ההמשך של עם ישראל. וצריך להבין:

א. מדוע הצווי הזה לא מופיע מיד אחרי מתן תורה, אלא רק באחת הפרשות האחרונות של חמש ויקרא?

ב. מדוע הצווי על חנוכה הילדים 'מתחבא' בתוך מצוות הטהרה של הפנהנים, ולא מופיע כצווי כללי לכל עם ישראל?

נקודה משיחה

לדבר טוב אחד על השני

ילד/ילדה: השם של הפרשה שלנו הוא 'אמר'. פרוש המלה אמר הוא להגיד. הרבי מסביר שחוצץ ממה שמשה צריך להגיד לפנהנים, יש כאן צווי על כל אחד מאתנו להגיד. מה בדיוק אנחנו צריכים להגיד?

אבא/אמא: יש כבר צווי אחר שמלמד אותנו לומר דברי תורה: "ודברת בם". הצווי כאן הוא להגיד דברים טובים אחד על השני. אם חס וחלילה מדברים רע על השני, זה גורם לו